

FRA THY, TIL DRØMMEBY

Foråret starter i følge kalenderen den 1. marts. Men det kunne ikke mærkes, denne råkøle snefulde aften den 2. marts, hvor jeg stod ud af linie 8 på Christians Havns Torv. Grunden til at jeg havde begivet mig ud på denne længere rejse fra Nørrebro, var at finde i Christianshavns Medborgerhus, hvor der var koncert med gruppen "Dream City". Et navn der muligvis ikke siger mange læsere noget som helst før jeg nævner navnene på de tre musikere, der udgør bandet. Det er på trommer, **Bo Jacobsen** (ex. Blue Sun, Djursland Spillemandene, Nada, m.fl.), sangeren og bassisten er den gamle veteran **Peter Ingemann**, (ex. Young Flowers, Skousen & Ingemann, Røde Mor, Kim Larsen, m.fl.). Og så guitaristen, som denne artikel skal omhandle: **Tømmerclaus**. De grupper han har været med i, vil blive afsløret senere.

Dream City har fornyligt udgivet en CD med titlen "Do the Blues". En glimrende CD der bærer præg af en nyfundet energi og spilleglæde. Det var da også med stor forventning, at jeg tog plads i det meget lille lokale som skulde fungere som koncert sted. Gruppen kom dog først i gang, et godt stykke efter berømmet. Men de var lovligt undskyldt, da **Tømmerclaus** som er fastboende i Højbjerg i Jylland, - skulde forcere de ufremkommelige sneedriver.

Kulden udenfor blev hurtigt glemt, da først musikken spillede. Første sæt bestod af numre fra pladen, krydret med bluesstandarder og numre af salg **Hendrix** og **Cream**. Musik, som selvfølgelig havde en stærk påvirkning på disse tre musikere, da de var yngre. Andet sæt var endnu mere velspillet og kronen på værket var en lang udgave af **Young Flowers** nummer "25 øre", hentet fra en af de absolutte perler i dansk rockhistorie, "**Blonsterpistolen**". Under hele koncerten leverede **Tømmerclaus** noget forrygende spade.

"Som 12-årig blev jeg grebet af

Han har altid haft en særdeles personlig måde at spille på og har derudover formået, at sætte sit præg på de grupper han har været med i, og på de plader, han har produceret. En rolle han også har beskæftiget sig meget med. Jeg mødte **Tømmerclaus** over en kop kaffe dagen efter koncerten.

MORS PÅVIRKNING.

Tømmerclaus blev født den 21. november 1945, så han er skorpion, har det desuden i ascendanten. Man kan roligt sige at han kom fra et musikalsk hjem, hans mor var en meget ivrig klaverspiller, hun gik i flere år til undervisning hos **Herman D. Koppel**.

Selvfolgelig så hun gerne at **Claus Clement Pedersen** - det var hvad der stod på dåbsattesten - begyndte at spille klaver, men det bed ikke rigtig på. Lille **Claus** blev dog ustandseligt hевet med til klassiske koncerter, og efterhånden kom han til at holde af det. Det var jazzen, der fik **Tømmerclaus** til at gøre noget aktivt ved musikken.

den traditionelle jazz og fik efter noget plageri, en klarinet af min mor og selvom jeg ovede mig meget, var det dog ikke den helt store succes. Det skete orkester, jeg var med i, var faktisk ret elendigt. Så en aften hørte jeg "**Tommy Steel**" i radioen, det var lige omkring 1960. Hvor led den guitar dog godt det måtte da være et instrument for mig. Så min mor besluttede, at jeg skulle have en guitar. Den første jeg fik var en grøn krydsfiner, hvor strenge sad højt oppe på gribebrættet. Den var sandelig svært at spille på. Så det gik meget langsomt fremad".

TØMMERLÆRLINGEN.

"Vi flyttede til Jylland, da jeg var 16 år. Derved mistede jeg mange af mine gamle kammerater. Da det som bekendt er en følsom alder, følte jeg mig meget langt nede og temmelig isoleret, derover i det store Jylland. Men noget skulle jeg have tiden til at gå med, så min bedste ven blev min guitar. Jeg kastede mig hæmningsløst over spilleriet, og brugte al min fritid på, at sidde på mit værelse og lære akkorder".

"Efterhånden bredte jeg mig

mere. Det næste instrument jeg kastede mig over var et gammelt trædeorgel, en såkaldt "salmecykel". Det satte jeg i stand og fik hurtigt lært at spille blues på det. Efter som jeg brugte mere og mere tid på, at spille på mine elskede instrumenter, havde jeg selvfølgelig ikke så meget tid til den kedelige skolegang. Så snart det var muligt gik jeg ud af skolen".

"Da jeg var ret ferm til at bruge mine hænder, og da det som bekendt også er nødvendigt med lidt håndører til strenge, plader og den slags ting, kom jeg i lære hos en tømrer, deraf **Tømmerclaus**".

"Jeg fik nu råd til at investere i en ny guitar. En Höfner efterligning - den var fremstillet af egetræ og utrolig tung, men den lod sku' godt. Min mor kunne dog ikke rigtig forstå, at det var nødvendigt at skrue så højt op for volumen. Men det var det selvfølgelig".

DE FØRSTE BANDS.

"I Århus var der et lokalt orkester, der hed "**The Dodgers**". De havde netop smidt deres

mærkelige lyde i mikrofonen, det var skam meget avanceret".

"En aften vi står der på Tagskægget (dengang et populært musiksted i Århus red.) og trykker den af, så kommer det orkester, der skal spille efter os, ind ad døren - "**Blue Sun**". De troede, at de var det eneste band, der spillede den slags musik - så de stod med åben mund og lyttede til os. De var selvfølgelig langt mere professionelle end vi var, men vi blev gode venner, også privat, efter den aften".

THY-LEJREN.

"I 1970 var jeg blevet udlært tømrer, men jeg havde stadig den drøm at blive professionel musiker. Det var selvfølgelig rart, at man kunne lave nogle penge som tømrer. Så kunne jeg altid holde fri et stykke tid, til de var brugt".

"I sommeren 70' havde jeg netop sådan en "ferie" periode, da jeg hørte rygter om, at nogle ville lave et alternativt samfund i Thy. Det var da lige noget efter mit hoved. Der var brug for håndværkere, så jeg meldte mig til det forberedende arbejde. Det var drøn hyggeligt. Vi var seks styk håndværkere der byggede toiletter, lagde vand ind, osv. Når vi ikke gad at arbejde, stillede jeg mig op i skurvognen, med min elektriske guitar og spillede et eller andet".

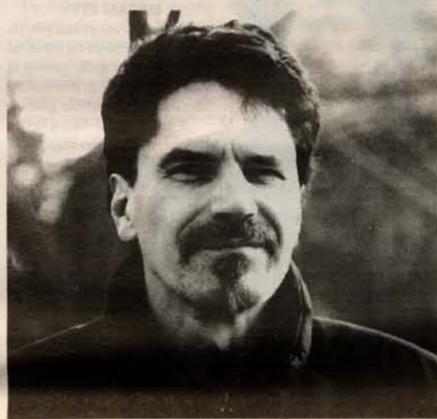
"Pludselig kom folk væltende ind i hobetal. Det var nærmest chokerende - noget af hygen forsvandt desværre. Da jeg nu var færdig med mit tømrerarbejde trissede jeg lidt rundt, og tænkte over hvad jeg nu skulle fordrive tiden med - pludselig fik jeg en lys idé som endda kunne give lidt klejner. Det var jo på mode med alskens mikromakro mad. De sad der og åd ris i lange baner - men det mættede ikke så lang tid, så ofte midt om natten blev de meget sultne. Derfor åbnede jeg en leverpostejforretning - jeg kaldte den "under nålene", der var grantrær i loftet. Der stod jeg så og smurte leverpostejsmadder om natten, til de der mikromakro folk, når det var mørkt, kunne ingen se, hvad de spiste. Så kunne de bedre overkomme, at være frelst næste dag".

"Næste dag kom mine gamle bekendte **Skousen** og **Ingemann** ind ad døren. De spurgte om jeg ikke ville være med på nogle jobs, de mærkværdigvis havde fået. Så var vi ihvertfald tre musikere. Det blev ganske vellykket".

"Så jeg gjorde mig rimelig bemærket, om dagen spillede jeg, om natten smurte jeg madder. Et herligt liv. Der var selvfølgelig også mange stoffer deroppe, de fleste roq hash. Det var en del af kulturen - det gav da også mig nu inspiration. Jeg kan da stadig huske, første gang jeg hørte "**Electric Ladyland**" af **Hendrix**. Det var efter at have roget en pipe - sikke en oplevelse. Jeg havde altid ment, at

han var en blændende guitarist. Med nogle forrygende, originale musikalske idéer. Men at han var så god - hold da helt ferie".

SKOUSEN & INGEMANN. "Mange orkestre tog på ferie oppe i Thy-lejren, f.eks. "**Gasolin**". Musikerne **Niels Skousen** og **Peter Ingemann** kom også derop. De hørte om den guitarspillende tømrer - hurtigt fandt vi sammen og spillede med hinanden deroppe".

"På et tidspunkt, blev jeg træet af Thy-lejren så jeg tog min guitar under armen, købte en togbillet og tog til hovedstaden. Jeg dryssede lidt rundt i byen. En dag opdagede jeg Bogcaféen i Magstræde. Jeg faldt i snak med nogle som fortalte, at der næste dag var en såkaldt "jamaften", så hvis jeg tog min guitar med, kunne jeg sikkert være med".

"Næste dag kom mine gamle bekendte **Skousen** og **Ingemann** ind ad døren. De spurgte om jeg ikke ville være med på nogle jobs, de mærkværdigvis havde fået. Så var vi ihvertfald tre musikere. Det blev ganske vellykket".

"Men så i slutningen af 60'erne eksploderede alting, i jazzen begyndte man at eksperimentere med rock, lige som Miles **Davis**, og der skete også en masse, indenfor rocken. På dette tidspunkt lyttede jeg selv meget til f.eks. **Cream**, selvfølgelig især **Clapton** - og så **Hendrix**, mit helt store idol".

"På dette tidspunkt var jeg blevet så god, i at jeg dannede mit første band, som hed **Limfjorden**, vi eksperimenterede med en sammenblanding af jazz og rock. Vi havde f.eks. den glimrende ungarske saxofonist **Tony Kowar** med. Derudover havde vi en pige med, der rendte rundt på scenen med klokker og bjælder, engang imellem sagde hun

MUSIKPATRULJEN.

"Senere blev **Skousen** og **Ingemann** reorganiseret under navnet "**Musikpatruljen**". Det gamle band svulmede vildt op. Det foregik på den måde, at hver gang vi havde fået en ny roadie, så endte det altid med, at han blev en del af bandet, f.eks. som congasspiller - så gad han ikke at slæbe mere. Sådan fortsatte det. Tilslidst kunne den ene ende af orkestreret, ikke høre hvad den anden spillede. Så vi

ændrede konceptet til et lille "light" band".

"Musikpatruljen bestod af: **Skousen**, **Ingemann**, **Bjørnø**, **Uglebjerg** og mig selv. Vi udsendte vores første og eneste plade i 1972. Det var en speciel oplevelse for mig, da det var første gang jeg skrev numre til en plade. Det var de tre numre: **Far**, **far krigsmand**, **Stenløse** og **Skoven**. Personligt fandt jeg det spændende, at komponere numre. De var selvfølgelig udtryk for den tidsånd, vi dengang levede i, det lykkedes meget godt. I dag er det selvfølgelig ren og skær nostalgi".

GRUNDTVIG-SANGE.

"I 1973 boede jeg i et kollektiv, der hed **Kana** i Nordsjælland. Der skete hele tiden en utyrlig masse ting. Både musikalsk, men også kunstnerisk. En af beboerne var maleren **Tom Krøjer**. En af mine gode venner. Han kom en dag hjem med en kontrabas. Den havde han byttet for et maleri. Da den bare stod og flød i et hjørne, begyndte jeg at spille på den, så lærte jeg også, at spille på sådan en karl".

"Vores plade "**Herfra hvor vi står**" udsendt på Polydor i 1971, blev meget mere populær, end vi i vores vildeste fantasi havde drømt om. Den solgte efter datidens målestok helt balstrygt - 20.000 eksemplarer. Radioen spillede konstant numre fra den. Vi turnerede land og rige rundt. Nu var der råd til andet end leverpostejsmadder".

lave et band, der spillede gamle Grundtvig sange. Vi kaldte bandet "**Brødrene sindssyg**". Der blev endda udsendt en LP med Grundtvig sange på pladeselskabet **Artist** i 1974. Den blev vist brugt ganske flittigt på højskolerne. Han var nu en god tekstforfatter".

"PALADS AF GLAS".

"Det næste projekt, jeg fandt mig selv involveret i, var med **Niels Skousen's** solo plader: "Jeg vender mig i sengen" og især "Palads af glas". På den plade forsøgte jeg at lave noget **Hendrix** inspireret guitar. I **Skousen** og **Ingemann** kunne jeg ikke stå og lave **Hendrix** rif. Det ville virke malplaceret, men her var der plads til det".

"Samtidigt havde jeg mit eget band "**Tømmermændene**". Sammen med bl.a. **Jan Kaspersen**, vi spillede instrumentalt jazzrock, influeret af "**Mahavishnu Orchestra**" og "**Headhunters**". Noget å la "**Secret Oyster**". Vi var bare langt dårligere - fik os aldrig rigtigt løftet ud over, det der grå niveau. Som guitarist var jeg simpelthen ikke god nok, til at fylde de rammer ud vi havde sat os. Det irriterede mig grænseløst".

"Da "**Tømmermændene**" blev opløst tog jeg mit guitarspil op til kraftig revidering. Jeg havde nu været med i så mange år - selvfølgelig var jeg blevet bedre med årene - men det er altså en løgn, at man bliver bedre teknisk, af at spille en masse jobs. Man skal hjem og øve flere timer om dagen. Det havde jeg forsoomt en masse år".

"Unge guitarister som **Mikkel Nordso**, der spillede i **Buki Yamaz**, spillede bare hundrede gange bedre. Så jeg ovede og forsøgte gradvist at udvikle min stil".

TOTALPETROLEUM.

"Et af de mest udsyrede bands jeg nogensinde har været med i var "**Totalpetroleum**". Der var jeg bassist, musikken var egentlig skiffle. **Jan Monrad** sad der og spillede akustisk guitar og sang. Engang imellem fortalte han så vittigheder, som f.eks. pressens radioavis. I starten blev de vittigheder modtaget ret kritisk af publikum - de strømmede ud i baren - når han begyndte på det. Det var nu sjovt at spille med **Mik Schack**, han spillede på noget så specielt s o m v a s k e - brædt".

"De forklarede mig, at de var begyndt at synge Grundtvig sange. De foreslog at, vi skulle

"En dag fik Jan Mon-

rad en pladekontrakt og pladeselskabet foretrak vittighederne, fremfor musikken. Det gav orkestreret en anden retning, som jeg ikke havde lyst til".

"Jeg tog mig et par sabbat år, hvor jeg lærte at spille violin og cello".

"Musikken, der var ny og spændende i slutningen af 60'erne - var blevet kedelig og standardiseret i midten af 70'erne. Humoren og vildskaben var forsvundet i musikken. Ihvertfald gad jeg ikke at spille med nogen. Og de idéer jeg havde, kunne ingen bruge. Jeg lagde den elektriske guitar på hylde for et par år. Jeg rejste derefter rundt i Europa, hvor jeg ernærede mig som gademusikant med min cello og violin".

"Det eneste plade job jeg havde i disse år, var som cellist på **Dan Turels "Sølvstjerne"** plade".

"Jeg havde længe gået og tænkt på at lave mit eget studie. Det realiserede jeg i 1977. Ingen andre ville jo udsende min musik. Så jeg indspillede et kassetteband: "Snydt". Det gik jeg rundt og solgte på de lokale værtshuse. Det blev en helt lille forretning, og faktisk en succes, med over 400 solgte bånd.

"En dag fik Jan Mon-

Det var rockmusik med ganske flotte numre. Jeg vil dog ikke påstå, at det var revolutionerende. Efter bånd succesen, fik jeg lyst til at nå et større publikum med en plade. Den udkom i august 1978. Musikalsk var det ret surrealistisk, helt anderledes end hvad der ellers udkom. Anmelderne vidste overhovedet ikke hvad de skulle stille op med den. En kaldte den: "Årets mest udflippede og perverse plade", en anden: "Tømmerclaus er lidt for meget en flipper". **Torben Bille** i Politiken: "Det meste lyder som kasserede kælderopdagelser"... En overordentlig usvingende musik".

"Enkelte mente dog, at det var ganske spændende og ihvertfald originalt".

"Personligt var jeg fuldstændig ligeglad med, hvad anmelderne mente. Pladen solgte ganske godt, over 3.500 stk. Men kun ca. 1.000 i Danmark. De andre blev solgt i Sverige og Tyskland. Svenskerne var helt vilde med den. Jeg var med i Dansk Samdistribution, som udsendte den der over. Mange danske pladeforretninger syntes, at den var for mærkelig, så de turde ikke tage den hjem".

"Til min store undring, kom der på et tidspunkt et Tysk selskab og købte hele restoplaget. De havde åbenbart kunder til den. Det jeg var mest tilfreds med ved pladen, var min sang. Jeg kan ikke påstå at jeg er en god sanger - tværtimod. Men det skulle prøves. Senere fik jeg udsendt endnu et bånd "Hepor" og det solgte også pænt".

"Jeg havde længe gået og tænkt på at lave mit eget studie. Det realiserede jeg i 1977. Ingen andre ville jo udsende min musik. Så jeg indspillede et kassetteband: "Snydt". Det gik jeg rundt og solgte på de lokale værtshuse. Det blev en helt lille forretning, og faktisk en succes, med over 400 solgte bånd.

"Jeg havde længe gået og tænkt på at lave mit eget studie. Det realiserede jeg i 1977. Ingen andre ville jo udsende min musik. Så jeg indspillede et kassetteband: "Snydt". Det gik jeg rundt og solgte på de lokale værtshuse. Det blev en helt lille forretning, og faktisk en succes, med over 400 solgte bånd.

PRODUCER.

"En af de første plader med andre kunstnere jeg producerede og udsendte på **Karma** selskabet, var med min gode ven **Tom Krøjer**. Han ville så gerne lave en plade, så jeg samlede et band til ham. Bestående af **Jan Kaspersen** (piano), **Søren Seirup** (bas) og **Frans Uffe Vestergård** (trommer)(i dag **ACCORD's** estimerede høvding red.) "Jeg spillede selv lidt synthesizer, men primært var jeg producer. Det blev en morsom og opfindsom plade, meget erotisk og musikalsk ret fed. I dag er det jo lidt af en kultplade. Den blev udsendt under **Krøjers** kunsternavn "**Boris Bifur** van de **Lerke**".

"Boline" lavede jeg forresten også plader for. I det hele taget, var jeg blevet meget interesseret i, at producere plader. Det var en naturlig udvikling, når jeg nu havde investeret i et 24 spors studie. Dengang var der også mere brug for alternative studier. Der var mange bands, som

ikke havde råd til, at hyre et af de store studier".

"Så jeg gav en række nye talenter en chance, vi er nu i 79'. Endelig dukkede der noget nyt og spændende musik op - punk. Det blev som et musikalsk forår for mig. Musikken var så forfriskende - en masse ny energi. Det var som en åbenbaring - bang sagde det".

"Jeg gik rundt i punkmiljøet og opfordrede bands til at komme ud i mit studie. En af de første var geniet "**Martin Hall**" som ingen andre troede på. Og så var der "**Sods**" i dag bedre kendt som "**Sort Sol**".

"Inden længe var **Karma**, det sted hvor avantgarden i den nye danske rock kom. Dengang lå det i Landskronagade på Østerbro. De fleste var helt klar over hvordan og hvorledes, de ville have deres musik produceret. Det, jeg mest skulle gøre, var at få deres musik ned på bånd, og så sætte dem ind i studiets teknik".

"Det var spændende at høre hvordan de selv så på deres musik. Hvordan de kunne arrangere "støj" og kaosagtige lyde. Jeg gav dem frie hænder, i mange andre studier forsøgte man at rydde op i lydbilledet. Selvfølgelig var der nogle, der ikke kunne spille, men de havde talent. Som f.eks. **Knud Odde** fra "**Sods**". Han kom med en bas, kun med to strenge - men det var rigeligt til ham - her på de ting han kunne med dem, på deres plade. Hallo mand! - de klatter han spiller, ligger på de helt rigtige steder. Et andet nyskabende band var "**Before**", som jeg også producerede en masse med. De boede næsten i studiet. Desværre var der ikke det store salg i den musik. Men de fik kulstatus fra den dag det udkom".

FAST ARBEJDE.

"I 80'erne var der, rent musikalsk, ikke mere brug for en gammel hippie som mig. Jeg spillede dog privat, helt for mig selv. På studie fronten, var der efterhånden også dukket mange alternative studier op. For at overleve ville jeg blive nødt til

at tage alle mulige bands ind - men jeg ville ikke gå på kompromis. Så heller ikke uden arbejde. Men penge er jo som bekendt nødvendige. Da jeg så et stillingsopslag som søgte en tekniker/producer til et eksperimentalt studie, under **Statens Musikråd**, søgte jeg den og blandt

"Da jeg nu havde et fast job, fik jeg bedre overskud og fritid. Så jeg fik lyst til at spille igen og få realiseret nogle af de musikalske idéer jeg længe havde gået og tumlet med. Så jeg ringede til **Peter Ingemann** og foreslog, at vi skulle lave et band, på det tidspunkt var han på vej ud af **Kim Larsens** backing gruppe. **Peter** og jeg dannede så et fritidsband. Som trommeslager, havde vi på et tidspunkt **Søren Berlev**. Vi kaldte os: "den gode, den onde og den grusomme". For det meste jammende vi bare. Vores udgangspunkt var i vores musikalske rødder. Dengang vi var unge -dengang var det sjovt at spille. Nu er der også gået lang tid siden at det musik vi nærmest så som helligt, det kan vi godt spille i dag, uden at blive beskyldt for at være spekulanter. Vi gør det af ren kærlighed til musikken. På et tidspunkt fik vi vores gamle ven **Bo Jacobsen** med fast på trommer".

"Vi tog så navnet "**Dream City**". Da det for os alle føles som en drøm, at kunne spille musik, der ligger dybt forankret hos os".

"Jeg havde længe gået og tænkt på at lave mit eget studie. Det realiserede jeg i 1977. Ingen andre ville jo udsende min musik. Så jeg indspillede et kassetteband: "Snydt". Det gik jeg rundt og solgte på de lokale værtshuse. Det blev en helt lille forretning, og faktisk en succes, med over 400 solgte bånd.

"Jeg havde længe gået og tænkt på at lave mit eget studie. Det realiserede jeg i 1977. Ingen andre ville jo udsende min musik. Så jeg indspillede et kassetteband: "Snydt". Det gik jeg rundt og solgte på de lokale værtshuse. Det blev en helt lille forretning, og faktisk en succes, med over 400 solgte bånd.

PRODUCER.

"En af de første plader med andre kunstnere jeg producerede og udsendte på **Karma** selskabet, var med min gode ven **Tom Krøjer**. Han ville så gerne lave en plade, så jeg samlede et band til ham. Bestående af **Jan Kaspersen** (piano), **Søren Seirup** (bas) og **Frans Uffe Vestergård** (trommer)(i dag **ACCORD's** estimerede høvding red.) "Jeg spillede selv lidt synthesizer, men primært var jeg producer. Det blev en morsom og opfindsom plade, meget erotisk og musikalsk ret fed. I dag er det jo lidt af en kultplade. Den blev udsendt under **Krøjers** kunsternavn "**Boris Bifur** van de **Lerke**".

"Boline" lavede jeg forresten også plader for. I det hele taget, var jeg blevet meget interesseret i, at producere plader. Det var en naturlig udvikling, når jeg nu havde investeret i et 24 spors studie. Dengang var der også mere brug for alternative studier. Der var mange bands, som

400 andre ansøgere, fik jeg jobbet. Det job blev jeg lykkelig for og det er stadig. Arbejdet går ud på at vejlede primært unge, moderne klassiske komponister, der måske har svært ved at få formuleret deres værker ned på papir. Vi tager så en snak om hvordan det kan gennemføres. Mange af de unge danske komponister har det tilfældes med punkmusikere, at de bevæger sig på helt udforsket område. Det er utroligt spændende".

DREAM CITY.

"Da jeg nu havde et fast job, fik jeg bedre overskud og fritid. Så jeg fik lyst til at spille igen og få realiseret nogle af de musikalske idéer jeg længe havde gået og tumlet med. Så jeg ringede til **Peter Ingemann** og foreslog, at vi skulle lave et band, på det tidspunkt var han på vej ud af **Kim Larsens** backing gruppe. **Peter** og jeg dannede så et fritidsband. Som trommeslager, havde vi på et tidspunkt **Søren Berlev**. Vi kaldte os: "den gode, den onde og den grusomme". For det meste jammende vi bare. Vores udgangspunkt var i vores musikalske rødder. Dengang vi var unge -dengang var det sjovt at spille. Nu er der også gået lang tid siden at det musik vi nærmest så som helligt, det kan vi godt spille i dag, uden at blive beskyldt for at være spekulanter. Vi gør det af ren kærlighed til musikken. På et tidspunkt fik vi vores gamle ven **Bo Jacobsen** med fast på trommer".

"Vi tog så navnet "**Dream City**". Da det for os alle føles som en drøm, at kunne spille musik, der ligger dybt forankret hos os".

"Jeg havde længe gået og tænkt på at lave mit eget studie. Det realiserede jeg i 1977. Ingen andre ville jo udsende min musik. Så jeg indspillede et kassetteband: "Snydt". Det gik jeg rundt og solgte på de lokale værtshuse. Det blev en helt lille forretning, og faktisk en succes, med over 400 solgte bånd.

PRODUCER.

"En af de første plader med andre kunstnere jeg producerede og udsendte på **Karma** selskabet, var med min gode ven **Tom Krøjer**. Han ville så gerne lave en plade, så jeg samlede et band til ham. Bestående af **Jan Kaspersen** (piano), **Søren Seirup** (bas) og **Frans Uffe Vestergård** (trommer)(i dag **ACCORD's** estimerede høvding red.) "Jeg spillede selv lidt synthesizer, men primært var jeg producer. Det blev en morsom og opfindsom plade, meget erotisk og musikalsk ret fed. I dag er det jo lidt af en kultplade. Den blev udsendt under **Krøjers** kunsternavn "**Boris Bifur** van de **Lerke**".

"Boline" lavede jeg forresten også plader for. I det hele taget, var jeg blevet meget interesseret i, at producere plader. Det var en naturlig udvikling, når jeg nu havde investeret i et 24 spors studie. Dengang var der også mere brug for alternative studier. Der var mange bands, som

"Publikum kan også mærke, at vi er tre gamle flippere, der gør det af glæde for musikken. Jeg tror og håber, at det virker troværdigt. Vi har da også virkelig fået et ungt publikum i tale. Der er jo en fornyet interesse for den danske 60'er rock. Og vores sound - krydret med **Peter's** energi på bassen og karakteristiske sangstemme. Kan det måske få det til at minde om f.eks. **Young Flowers**. Vi spiller da også enkelte numre fra det band".

"Helt respektløst udsendte vi så en CD "Do the Blues" med nye og gamle numre. CD'en blev indspillet live på en enkelt aften. **Blues** musik skal nemlig ikke overproduceres. Vi udsendte den på mit gamle selskab **Karma Music**. Det kostede os kun ca. 20.000 kr. at få den lavet".

FREMTIDSPERSPEKTIVER.

"**Dream City** er et band, vi satser meget på. Vi elsker at smide vores grej ud og ind af bilen, og stå foran et publikum - det er da skide skægt at køre næsten 2 timer i snevej for at nå frem til et job. Så brænder man altså for det".

"Vi er ved at arbejde med en n CD. Vi har allerede komponeret flere nye numre. **Dream City** kommer folk til at høre mere til".

Det kan være lidt vanskeligt at opdrive CD'en med "Dream City" og de andre nye på **Karma Music**. Det er dog muligt, at købe dem igennem **ACCORD**, som nye.

Freddi Lund-Nielsen

Dream City:
Do the Blues (CD) 120 kr
Tømmerclaus:
Savania (CD) 120 kr.
Boline & TC:
Do (CD) 120 kr.